

[Statsministeren.]

Er det det, der er baggrunden for debatten i forrige uge og for forespørgslen i dag? Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ryster på hovedet. Ja, en af det ærede medlems tidligere partifæller sagde jo tit, at det ærede medlem havde ikke andet at ryste med, så jeg skal ikke bebrejde det ærede medlem det; men det er det ærede medlem selv, der i forbindelse med en forespørgsel om Bornholm rejser hele diskussionen om disse ting. Jeg svarede, at jeg havde prøvet på — og det må trods alt være det afgørende — at få standset konflikten, også inden for område VII, derved at parterne nåede frem til et overenskomstforslag, som de kunne stemme om.

Der blev stillet et par spørgsmål i øvrigt. Det ene var, om det ikke var rimeligt, at man holdt op med konflikten, når man skulle ud at stemme. Hertil er at svare, at det må de to parter tage stilling til.

Det andet spørgsmål var, om vi ikke var bekymrede for en udvidelse af konflikten. Heroverfor synes jeg at der må gøres opmærksom på, at inden for område I udvider man ikke konflikten, mens man stemmer. Når man nævner den ene ting, vil det være rimeligt også at nævne den anden.

Endelig mente det ærede medlem, at regeringen burde give en redegørelse vedrørende forholdene omkring Grønland. Ministeren for Grønland kan naturligvis godt i dag give en sådan redegørelse — på det grundlag, der foreligger. Når det ærede medlem har dette ønske, ser jeg ikke nogen grund til at holde en sådan redegørelse tilbage i dag.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen rettede i det dagsordensforslag, han har stillet, en henstilling. Men denne henstilling er forlængst — det fremgik af det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre)s redegørelse i dag — rettet til de to parter, og de har ikke villet følge den. Vi må holde os til det, der foreligger: at ingen af de to parter vil følge den. Så føjede det ærede medlem hr. Aksel Larsen til, at hvis de to parter — her var det kun den ene part — ikke gjorde det, kunne tinget aktionere og ved lov gennemføre dette. Det betyder altså, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen mener, at folketinget i visse tilfælde ved lov godt kan bryde ind i en overenskomstsituation.

Ministeren for offentlige arbejder (*Lindberg*): Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen rettede en direkte henvendelse til mig og var i samme forbindelse så venlig at minde om — hvad skal man kalde det — en episode fra den debat, vi havde i folketinget den 13. april, da det ærede medlem hr. Poul Sørensen spurgte mig, om der var udstedt en ordre til statsbanernes arbejdere om, at de ikke skulle udføre overarbejde som følge af konflikterne. Jeg svarede dengang, at det var der ikke; jeg gjorde det ud fra den kendsgerning, at jeg ikke kendte noget til det, og jeg havde talt med generaldirektør Skov, som heller ikke kendte noget til det. Jeg har senere givet en offentlig redegørelse for, hvordan det forholdt sig, og jeg synes derfor ikke, der var nogen grund til at tage den sag frem igen; men når det ærede medlem gør det, vil jeg benytte lejligheden til at beklage over for det høje ting, at jeg dengang ikke var vidende om, at en sådan meddelelse var udsendt. Jeg vil dog gerne tilføje, at det var ikke mærkeligt, jeg var uvidende om det, fordi der var handlet efter kutyme i den slags forhold. Der var ikke fra distriktschefernes side tale om indgreb af politisk karakter, men udelukkende om at varetage statsbanernes tarv på den bedste og den rigtige måde. Det var altså derfor, situationen kom til at foreligge på den måde. Jeg var glad for, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen tilføjede, at han selv troede på, jeg ikke havde været vidende om, at en sådan meddelelse var udsendt på det tidspunkt, da jeg besvarede det ærede medlem hr. Poul Sørensens spørgsmål her i tinget.

Det, som sagen drejer sig om nu, er jo et Ritzautelegram, forstod jeg, der var sendt ud. Jeg kender ikke dette telegram, men kan kun sige, at hvis det er rigtigt gengivet fra det høje tings talerstol, hvad jeg ingen grund har til at tvivle om, er det i hvert tilfælde ukorrekt. Det er ikke rigtigt, at der er aftalt noget mellem mig og generaldirektoratet om, at der ikke skulle tages gods over til Bornholm med „Freia“. Det, der er rigtigt, er, at der i formiddags kl. 10, da skibet skulle afgå, har været visse episoder, som har forårsaget, at „Freia“ ikke har kunnet få gods om bord. Havnearbejderne har ikke villet bringe dette gods om bord. Jeg vil gerne understrege, at dette er